

عنوان مقاله:

پیشنهاد تغییر به روش مهندسی ارزش در مرحله ساخت پروژه های راهسازی مطالعه موردی قطعه سوم پروژه آزادراه اصفهان شیراز

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی ارزش و مدیریت هزینه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مهدی روانشادنيا - دانشيار و مدير گروه مهندسی عمران گرایش مهندسی و مدیریت ساخت دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات - تهران، دکترای مهندسی و مدیریت ساخت از د

محمد مهدی حاجی علی - کارشناس ارشد مهندسی عمران گرایش مهندسی و مدیریت ساخت دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بسیاری از پروژه های عمرانی کشور به نحوی از محدودیت منابع مالی متأثر بوده و برخی از آنها حتی در مراحل پایانی اجرا، به علت عدم تغذیه مالی متناسب با نیازهای پروژه، مسکوت مانده اند. با توجه به این که کشور ایران، کشوری در حال توسعه بوده و به دنبال این رویکرد توسعه گرا، هر ساله تعداد زیادی طرح و پروژه به اجرا در می آید، در صورتی که بتوان با اعمال روش هایی، هزینه انجام پروژه های کلان عمرانی را به حداقل رساند، کمک شایانی به اتمام پروژه ها و بهره برداری سریع تر و مؤثرتر از آنها خواهد شد. یکی از ارکان زیرساخت های حمل و نقل، راه ها میباشند که سرمایه ی کلی کشورها محسوب می شوند. سالیانه بخش عمده ای از بودجه ی عمرانی سازمان های ذیربط صرف ترمیم، بهسازی، حفظ و نگهداری آنها می شود. تامین اعتبار کافی برای این منظور چالشی است که مدیران عالی همواره با آن مواجه و دست به گریبان بوده اند. مهندسی ارزش متدولوژی ساده و بسیار قدرتمندی است که طی بیش از 6 دهه ی اخیر، در کاهش هزینه ی بسیاری از پروژه ها موفق عمل کرده است. راه حل مشخصی که برای استفاده از مهندسی ارزش در مرحله اجرا وجود دارد به نام پیشنهاد تغییر به روش مهندسی ارزش VECP مشهور است و هدف از آن ایجاد انگیزه برای ارائه پیشنهادهای اصلاحی در اجرای پروژه ها و استفاده از دانش، تجهیزات و توانائی های پیمانکار در جهت کاهش هزینه های پیمان است. در این پژوهش تلاش شده است با بکارگیری پیشنهاد تغییر به روش مهندسی ارزش در یکی از پروژه های راهسازی کشور ارزش اینگونه پروژه ها را بالا و هزینه را کاهش داد. در طی بکارگیری پیشنهاد تغییر به روش مهندسی ارزش در مطالعه موردی ایده ه ایی در مورد سیستم روسازی مطرح شد که شامل بکارگیری روسازی بتنی بجای روسازی آسفالتی و همچنین استفاده از الیاف در بتن به منظور بهبود عملکرد آن شد. تیم گروه مهندسی ارزش برای انتخاب بهترین ایده تصمیم به اخذ نظرات خبرگان در امر روسازی راه شد و از روش تاپسیس فازی برای رتبه بندی نظرات خبرگان استفاده کرد. در نهایت سیستم روسازی بتنی ساده در زردار JPCP انتخاب گردید. گروه نیز آزمایشاتی بروی استفاده از الیاف های قابل دسترس در ایران نمود که نتایج آزمایشات نشان از افزایش مشخصات بتن از جمله مقاومت خمشی میشود. در انتها نیز مشخص گردید با استفاده از روسازی بتنی الیافی بجای آسفالت صرفه جویی قابل توجهی از نظر هزینه و افزایش طول عمر، کیفیت و دوام بدست میآید

کلمات کلیدی:

پروژه های راهسازی، پیشنهاد تغییر به روش مهندسی ارزش VECP، روسازی بتنی، تاپسیس فازی، بتن الیافی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/363289>

